и естественно, равнокрасивенъ, това мѣсто слави се като Стара Резиденція. Всичкъ тъй рѣчень естествен амфитеатръ, хълмове и планове стесняватъ се съ каменливъ остенъ кръволчесе и задавятъ на града стръмнатъ и величественъ видъ.

Жители облицъ и облекла Търново се дѣлятъ на двѣ части (махали) Варошъ или Ново и Деревенска махала, Циганска махала, Бостанлъкъ, Гарчи, Кадибашъ, Исаръ, Френк-Исаръ, Карпидка и долна махала, кои наброяватъ до 32. тъй като трази на равно Турци и Българи, евреи нѣма, Арменцы не обитаватъ.

Обществени здания: има два мости повече отъ 20 дюкяни, 8 здрави черкви съ кой служатъ, едно Арнаутска збрива пустъ, едно голѣмо тур. училище, едно Славо-българско и едно Елиногръцко, едно дѣвическо българско; четитѣ турски училища 4 тръ много, а българскитѣ само 4. Единъ митрополиченъ и единъ пашовъ конакъ, една казарма, гдѣто живѣе обученъ гарнизонъ, 1-бакъ и нѣколко шумнари (чешме) съ водѣ. На лице (облицѣ) търговцитѣ сѣ чистоличи, а особено женитѣ сѣ бѣстрообразни не румени и натѣмъ. Стенъ стройка, повечето черноокъ, и съ чистъ рѣзавъ и не бѣлъ косъ. Градѣтъ е на отворено мѣсто и скоро тѣсенитѣ рѣки четиръ вкръгъ обкрѣжаватъ го прохладенъ, но отъ тѣсенотѣ и отъ нечистотата на улицитѣ бива задуха, а особено лѣтно време почтенитѣ каменистѣ бива несносно горѣщина отъ това лѣтно румѣнитѣ хора сѣ по рѣдко въ Търновъ.

Облѣкло имаръ по мнозина мѣсти турско-турски отъ дѣдо на дѣдо отъ тѣзи мѣстности, вообще носятъ кесове, и черешулъ отъ ивиоп поясъ. Женитѣ носятъ лѣтно время